

[Udenrigsministeren.]

u-landsadministrationen har mulighed for at tilrettelægge også rekruttering og uddannelse med henblik på en fastlagt stigningsvækst i de næste 3 år. Det ville give en større ro og stabilitet i arbejdet og ville derfor virke hensigtsmæssigt. Jeg håber derfor, når vi når frem til efterårets drøftelser om dette 3 års budget, at der så vil ske en sådan fastlæggelse for denne del af budgettets vedkommende.

Dernæst beskæftigede hr. Baunsgaard sig med spørgsmålet om Kennedyrunden, og det samme gjorde hr. Niels Westerby. Jeg tror, det var hr. Niels Westerby, der nævnte, at nogle siger, jeg var sunket i knæ for hr. Anders Andersen, og andre siger, at hr. Anders Andersen var sunket i knæ for mig. Jeg må sige, jeg har ikke deltaget i nogen knædans med hr. Anders Andersen hverken ved sidste møde, vi havde, eller ved andre lejligheder; jeg tror, det er en lidt forkert måde at vurdere tingene på. Det er rigtigt, at det oplæg, som vi fandt ville være det bedste og mest effektive og smidige instrument i en fremtidig handelspolitik, også for landbrugsvarernes vedkommende, er at gå over til at anvende det samme system, som man anvender i fællesmarkedet, også for vore hovedlandbrugsvarers vedkommende.

Det oplæg kunne landbruget ikke acceptere. Man ønskede i stedet for — og herom forstod jeg der var bred enighed inden for landbrugets organisationer — et system, der byggede på, at der skulle skabes internationale aftaler, som gav forskellig udformning, alt efter hvilken varegruppe det drejer sig om, men altså aftaler, som jo i hvert fald alle sammen i sig indebærer, at vi vel må afskaffe eller slække på importreguleringen, men ikke kommer over til en fri handel med landbrugsvarer, men derimod til en eller anden form for regulering af handelen med landbrugsvarer. Det mente man fra det samlede landbrugs side var den mest hensigtsmæssige måde at gribe tingene an på. Jeg føler mig ikke overbevist om, at man havde ret; men vi har bøjet os for dette synspunkt og har derfor for vore hovedlandbrugsvarers vedkommende tænkt os at foreslå den fremgangsmåde anvendt.

Men det siger også sig selv, at på samme måde som man ikke kan anvende den samme

metode for de forskellige hovedlandbrugsvarer, på samme måde kan man heller ikke anvende den over for de øvrige varer, der er tale om inden for de første 24 kapitler, som vi skal fremsætte tilbud om i Kennedyrunden. Og det er et problem, som ikke er færdigdiskuteret; vi skal den 9. i denne måned have et møde med erhvervets organisationer, og dér får vi lejlighed til at drøfte enkeltheder og hovedlinjer i vort forslag til oplæg til Kennedyrunden. Der er kun én bemærkning, jeg synes jeg vil gøre på nuværende tidspunkt, og det er, at det må være i Danmarks velforståede interesse, og det må ganske særlig være i dansk landbrugs velforståede interesse, at det tilbud, vi møder frem med til Kennedyrunden, er et virkeligt tilbud, og at det ikke bare er ord eller gas — jeg tror, det var hr. Poul Hartling, der brugte udtrykket — det hele, for hvis det er tilfældet, så er vi dårlige varetagere af danske landbrugs-eksportinteresser. Jeg mener, at det oplæg, vi kommer med, imødekommer dette synspunkt, og vi må nu se, om vi i drøftelserne med erhvervet kan nå til enighed om, hvorledes den detaljerede udformning skal være.

Hr. Aksel Larsen mente, at vi burde afbryde den diplomatiske forbindelse med Sydvietnam ud fra det grundsynspunkt, som vi plejer at lægge til grund for anerkendelse af regeringer, at man anerkender den regering, som rent faktisk har magten. Jeg vil gerne sige til hr. Aksel Larsen, at vi naturligvis altid er varsomme i vor anerkendelsespolitik, og at vi derfor forudsætter, før vi anerkender en regering, at den ikke blot rent faktisk har magten, men at den har udøvet denne magt i en vis periode, sådan at man er sikker på, at der foreligger en stabilitet, og at vi foretager vor anerkendelse, samtidig med at andre lande, som vi deler syn med, foretager den. Det vil sige, at der stilles, kan man sige, forholdsvis strenge krav, før vi anerkender en regering.

Men er en regering anerkendt, må man på den anden side også forstå, at det er et andet problem at fratage en sådan regering anerkendelsen. Det, at der opstår midlertidige forstyrrelser og uroligheder i et land, kan ikke føre til, at vi automatisk skal ophøre med at anerkende den regering, som formelt og i et vist omfang reelt har